

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 187**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2177.

Käraste,

Tack för brevet! Det som var roligt och ammärk-
ningsvärt i det var ju för det första Bamiers brev
med hans goda omdöme om boken. När man måste
läsa så mycket löst kopierat skröp som Bamier, un-
drar jag ju icke på att han blir glad åt ett arbete som
verkligen är ett arbete (ett avsevärt i formen och med
verkligt innehåll. Det där andra, Gud som haver, och
allt möjligt, som du jämnar dig för, frågar jag ju icke
ett slag efter, men att Bamier var så nöjd, betyde
ju mycket.

Elin Wagners bok har gjort disputabel succé, jag har
inte läst den, jag vill icke läsa mer skönlitteratur än
nödligt utan försöker istället själv göra något. Din
bok kommer nog alldeles lagom. Tillsertligen tycks
det vara synd, att det icke är Kung Oscar, som är den
Kung du låter märka, men jag tror, att din bok, som
kommer och talar om allvarstiderna och en Kung, som
bragt verkliga olyckor över landet, kommer att slå
ihjäl Lielmans bok, som ju bara är ett utslag av
chauvinistisk förfäring. Jag ser nämligen kunde ju
tro, att vi skulle kunna tvinga Konge Roar i Unionsen
mot dens vilja, vi veta ju hur mycket det kostar Preussen
att vinna herrevälden i Polen, att Pussland icke kan
behärska Finnland, så det vinnste vi vara omöjligt. Men
naturligtvis skulle avträdelser ha skett med mer värde-
het. Det var oöskrivligt förargligt att stå så handfulla
och ingenting kunna göra. Men nationer ha fått under-
kastat sig värre föröretnyttelser. Det som verkligen är trö-
ligt i våra dagars Sverige, det är att vi äro så oskickli-
ga i affärer och tror att det går en ett gunga och
krängla sig fram i gummehet i fråga om stora

na affärer. Det är otroligt vad folk äro slarviga i att ha stora penningbesparingar.

Nej, nu skall jag inte klaga utan tala om, att igår var jag uppe i flickskolan och höll en föreläsning om Gravkyrkan i Jerusalem. Jag har hållit den en gång förut här i staden, men det var nio år sedan och detta var ny publicitet. Det gick bra, men jag blev nå förförligt trött efter. Det är något i mitt huvud, som inte är riktigt. Jag får börja att ta järn igen. Jag har minn saker för länge nu, mer än en vecka. Det är kallare och provande, att detta inte vill sluta.

I tisdags var jag med på en diskussionsafton, som disponerades af ungdomsrådet med bergslaget, (Ljungbergs nämndens rum) hade anordnat. Den bestod däri att en hop socialister och en hop av stadens herrars arbetsgivare möttes och diskuterade främst om arbetsgivare och arbetare. Socialisterna började anfallet och herrarna försvarade sig så gott de kunde. De odelade männen voro vanu debattörer, det märktes nog. De voro ganska harsamma i tansen, men de gjorde sina utläggningar med stor oförsägelhet. Det gällde mest förhållandet under stadsstyrelsen. Det hela återkommer en gång i månaden och meningen är förstås, att båda källorna varandra minnliga motsättningarna och på gemensamma intressen, inte bara gemensamma tvister. Jag tror nog, att det går mycket gott. De få sjunga ut och det höjer dem och minskar deras inbitna hat. Ja, Maja har varit bättre, men jag är rädd att hon nu är sämre igen. Ruth är kvar som inspektör på märskada.

Jag är med i huvudet efter gårdagen och skall därpå sluta, många goda hälsningar och välsigningar från
din
selma